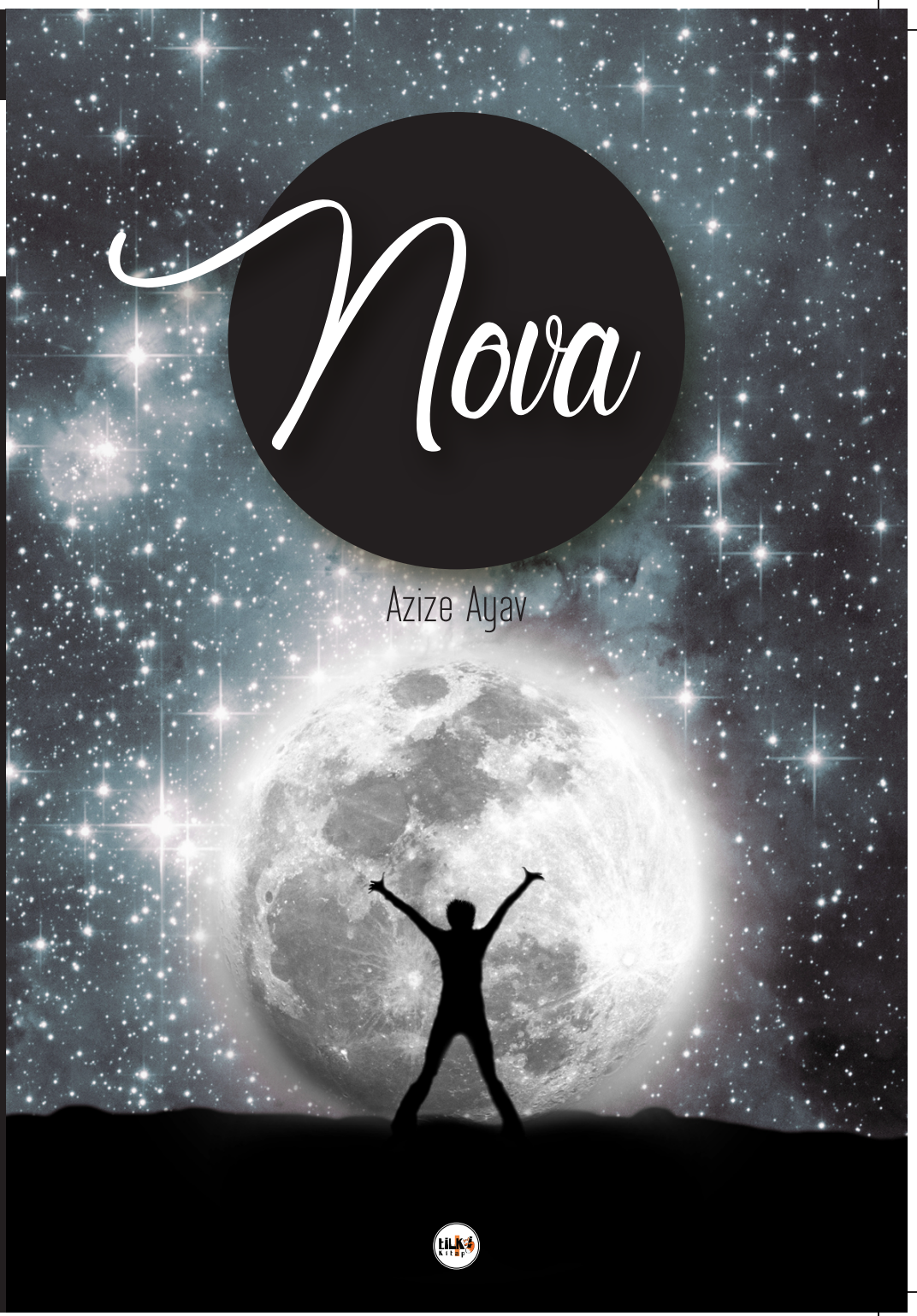

Nova
Azize Ayav

tilki
Kitap

şiir
nova
azize ayav
ISBN 978-975-2470-77-4
1.Basım, İstanbul, Mart 2018
Genel Seri:187

Tilki Kitap©
www.tilkikitap.com
www.kitapseyleri.com
iletisim@tilkikitap.com
Yayıncı Sertfikası:28740

Genel Yayın Yönetmeni: Emrah Çelik
Editör: Dilan Tahincioğlu
Kapak Tasarımı: Kamer Su
Mizanpaj: Tuğçe Arıbaş
Depoprint/ İstanbul

Eserin tüm telif hakları yazarda saklı kalmak kaydıyla bu baskı için basım-dağıtım-satış-tanıtım hakları Tilki Kitap©'a aittir.
Eserin tüm yasal ve fikri sorumluluğu yazarına aittir.
Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

nova

Acılar içinde gülmeyi başarabilenlere

azize ayav

Azize Ayav,

19.06.2001 tarihli Mardin/Kızıltepe doğumlu olan Azize Ayav altı kişilik bir ailenin tek kızı. İlkokulu İbrahim Özmen İlkokulunda, Ortaokulu İnkılap Ortaokulunda tamamlayan Azize Ayav, Koçhisar Mesleki Ve Teknik Anadolu Lisesinde lise hayatına devam etmektedir.

ÖNSÖZ

Ben bu yola başlamadan önce umut duygusuna sahip değildim.
Hep bir tedirginlik, karamsarlık vardı üzerimde. Daha sonra kararlılıkla yaptığım şeyleri gördüm ve "Ben bunda da kararlıydım ama neden umudum yoktu?" sorusunu da sormuyor değildim açıkçası. Çevrem beni etkiliyordu diye düşündüm, söylentiler pek gerçekçi gelmiyordu. Yapabilirsin deyişleri bana sadece sırtlarını dönünceye kadardı, sonrası o asla yapamaz deyişleri oldu. Ama bunlara aldırış etmemeliydim çünkü bunu ben istemiştim. Bundan sonra alacağım tepkilere önceden hazırdım. Dobra birinin karşıma çıkması ne kadar kötü olabilirdi ki.

Bu hayatta öğrendiğim şeylerden biri de hayaller ne kadar ulaşılmaz olsa da o kadar da vazgeçilmez olmalıdır. Çünkü insan hayalleriyle yaşar. Hayallerin gerçekleşmesi için de umut olmalıdır. Lüks hayaller olmayabilir de. Kiminin hayali saray yavrusu kiminin bir parça ekmek, benim belki de birden fazla hayalim var ve bu hayaller bana beraberinde umut getiriyor. Bence hiç umudu olmayan insanın yaşama arzusu yoktur, olsa bile günden güne tükenir. Umut bir ışık, bir aynadır. O ışık yürüdüğün yolu aydınlatırken ayna da hayatının güzelliklerini yansıtır. Ve sen karanlıkta bir yolda yürümeye kalkarsan ya bir bataklığa batarsın ya da bir uçurumdan yuvarlanırsın. Hayatın güzelliklerini görmediğinde her şeyden nefret edersin, kendinden bile. Bunun için az da olsa umudun olsun; en azından hangi yolda yürüdüğünü anlayabilecek kadar aydınlık olsun hayatın. Belki hiçbir şey değmez buna diye düşünüyorsundur. Pişmanlıklar, hatalar ve yanlışlar gözünün önüne gelince vazgeçersin. Haklısın, hayatta yapılan hatalar bazen unutulmuyor. Ama ders çıkarabilirsin, bir daha yapmamak üzere. Ağlayıp sonradan "Değmedi ağlamama." deyişlerin olmuştur kimi zamanlar, bundan sonra ağlama o zaman.

Benden sana bir tavsiye her şeye rağmen gülümse ve dik dur. Bırak onlar düşünsün bu kadar güzel gülüyor olabilmenin nedeni nedir diye. Benden sana son tavsiye; eğer ağlamayı çok istiyorsan, evdeysen soğan doğrayıp ağla; nasılsa "Neden ağlıyorsun?" diyen olmaz. Dışarıdaysan gözüme toz kaçtı diyip geçiştir. Şunu unutma ki hiçbir şeyin gülüşüne engel olmasına izin verme.Çünkü o son gülüşün olabilir.
Her şeyden vazgeç ama bırak gülüşlerin vazgeçilmez olsun.

ÖZLEDİM SANA RAĞMEN SENİ

Özledim
Sana rağmen seni
Gece çöker şehrin üzerine
O zaman gideriz

Özledim
Sana rağmen seni
Gün doğmadan aç pencereyi
O zaman gideriz

Bilmesinler seni beni
O zaman severiz
Özledim
Sana rağmen seni
Özledim

UTAN

Geceler boyu beklemek
Benden bilinsin
Bana sorulsun
Acıma bana
Kendinden utan
Ben ömrümü sana adamış
Sense ömrümü benden almış

KAVUŞAMAYACAK AŞKLARA

Gözlerim dedi kadın
En içten bakan
Bakınca ağlatan
Ağlatırken utandıran

Ellerim dedi kadın
Tutmaya kıyamayan
Kıymazken can acıtan
Can acıtırken öldüren

Hayatım dedi kadın
Yaşamaya değmeyen
Değmezken nefes almaya
Nefes alırken toprağa veren

Ben dedi kadın
Kavuşamayacak aşklara

SANA GÜLÜYOR OLACAĞIM

Bu kadar güzel gülmeyi nerden öğrendin
Diyeceksin
Acılarımdan
Diyeceğim
Gözlerinin içine bakarak
Bir tebessümüm bile
Seni rahatsız ediyorken
Acıların içinden gülüyor olmam
Canını yakacaktır
Ve ben
Canın yansın diye
Hep gülüyor olacağım

AKLIMDA

Baştan sona lades
Haddi hesabı olmayan acılar
Kimliksiz insanlar
Yollar
Kaldırımlar
Aklımda
Bir kuş konar
Rüzgar birden eser
Beklenmedik aşklar
Bir anda biter
Aklımda
Kitaplar toz içinde
Serseriler sokakta
Güneş batar
Sen gidersin
Aklımda

HAYAL ET SEVDAM

Sen olmalıydın şimdi
Selam vermeliydin güneşe
Amed'in
Şehrimin dağlarından inmeliydin
Mezopotamya kırlarına
Fırat'ta aşk dolmalıydın
Yüreklenmeliydin bir Ahmet Kaya şarkısıyla
Sonra aklına ben gelmeliydim birden
Bir korku sarmalıydı seni
Mardin Kalesi'nde
Bir şiir ezberlemeliydin
Bana söylemeliydin
Yarın olmadan gelmeliydin
Geç kalmadan
Güneş batmadan
İnmeliydin o yokuşlu yollardan dağlardan
Bana gelmeliydin
Dağları delmeliydin
Kendinden geçmeliydin
Olanlara inanmamalıydın
Hayal olmalıydı bunlar demeliydin
Sen hayal et sevdam
Hayal et
Varmışım gibi

DÜŞMANA KARŞI

Bir savaşın içinde açtık gözümüzü
Uçan toplar mermiler
Yüreğimizde
Su dolmadı bardaklarımız
Kan taştı
Yaralar gitgide açıldı
Bir ana feryadı duyuldu
Karşı dağın tepesinde
Elden bir bomba atıldı
Ananın feryadı
Kalmadı
Unutuldu
Kim derdi o savaştan sağ çıkacağımızı
Yaraya tuz basıp susacağımızı
Can almasını iyi bilirdik
Verdiklerimize karşı
Dikildi bayraklarımız
Ana feryadının edildiği dağda
Dalgalandı bayrağımız
Düşmana karşı

BİR GECE YARISI

Kaçtı bir gece yarısı uykumun ortası
Bir kulak çınlaması
Can acısı
Ölüme meydan
Okuyor gibiydim
Ya ben tutacaktım yakasını
Ya o kesecekti nefesimi
Pes etmemeliydim
Ne de olsa
Uykumu kaçırmıştı

BU KADAR MI

Gün batmadan
Bir saat önceydi
Neler olup bittiğinin pek önemi
Yoktu
Gidip gelmek arasında bir şeydi
Umursamaz bir hâl almak
Bu kadar mı
Can yakardı

Nova

Azize Ayav

"Beş asır birikti içimde
Beş asrın içinde sen
Gökyüzüne bakıp yazdım seni
Yıldızlara bakıp hayal ettim sende ki beni
Arayıp bulamadığım seni gökyüzünde buldum.
Sormadığım yıldız kalmadı
Çoban yıldızı derdimden kaydı
Seni bir Nova da buldum.
Oldun yani sevgilim,
Var oldun."

9 789752 470774